

MINISTER FINANSÓW

FN/FN3/0311/AQG/59/BMI9-4503/2009

P. J. Kwieciński
28.04.09
2842

Warszawa, 23 kwietnia 2009 r.

Pan

Waldemar PAWLAK Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki

Sezonowy Pawe Premierze,

W odpowiedzi na pismo znak: SM-VIII-073-49-MO/09/ z dnia 17 kwietnia 2009 r. dotyczące oświadczenia senatora Jana Dobrzyńskiego złożonego na 29 posiedzeniu Senatu, uprzejmie przedstawiam następujące wyjaśnienia stanowiące odpowiedź na pytanie skierowane do Ministra Finansów.

Odnosząc się do kwestii *stabilności polskiej waluty, a także kursu polskiego złotego w stosunku do euro* należy wskazać, że za politykę kursu walutowego w Polsce odpowiada Rada Polityki Pieniężnej, organ Narodowego Banku Polskiego. Obowiązujące w Polsce regulacje w zakresie prawa dewizowego sankcjonują pełną wymienialność złotego według standardów międzynarodowych i zapewniają swobodę przepływu kapitału. Jednocześnie od kwietnia 2000 r. w Polsce obowiązuje system płynnego kursu walutowego, w ramach którego kurs złotego wyznaczany jest wyłącznie przez oddziaływanie sił popytu i podaży na rynku walutowym. Do najważniejszych zalet tego systemu można zaliczyć przede wszystkim jego rynkowy charakter oraz fakt, że zwiększa on prawdopodobieństwo uniknięcia kryzysu walutowego, zmniejsza podatność gospodarki krajowej na zaburzenia mające źródło w innych krajach oraz jest spójny z realizowaną przez Radę Polityki Pieniężnej strategią bezpośredniego celu inflacyjnego, której celem jest utrzymanie stabilnego poziomu cen.

W ramach tego systemu poziom kursu walutowego kształtowany jest przez wiele czynników, zarówno fundamentalnych, jak i niezwiązanych bezpośrednio z oczekiwaniami dotyczącymi kierunku rozwoju sytuacji makroekonomicznej, co może przyczyniać się do dużej zmienności kursu walutowego. Z sytuacją taką mieliśmy do czynienia w ostatnich miesiącach. Obserwowane w tym okresie osłabienie złotego było przede wszystkim związane z oddziaływaniem czynników o charakterze globalnym. Zostało ono wywołane niestabilną sytuacją na światowych rynkach finansowych, skutkującą wzrostem awersji do ryzyka i mniejszym zainteresowaniem inwestorów walutami naszego regionu. Wśród czynników krajowych, które oddziaływały w tym okresie w kierunku osłabienia złotego wymienia się m. in. rozpoczęcie cyklu łagodzenia polityki pieniężnej przez Radę Polityki Pieniężnej oraz

niską płynność na rynku pod koniec 2008 r., której towarzyszył popyt na waluty ze strony polskich podmiotów zaangażowanych w transakcje terminowe. Istotnym czynnikiem kształtującym kurs złotego w tym okresie był również fakt postrzegania polskiej waluty przez rynki finansowe poprzez pryzmat sytuacji innych krajów Europy Środkowo – Wschodniej. Wzrost obaw o stabilność makroekonomiczną niektórych z tych krajów był istotnym elementem wzmacniającym deprecjację ich walut i pośrednio przyczyniającym się do osłabienia złotego, mimo relatywnie korzystnej sytuacji i perspektyw wzrostu gospodarki polskiej. W tym kontekście warto przypomnieć przykład Słowacji, która w ubiegłym roku w znacznie mniejszym stopniu niż Polska odczuła bezpośrednie skutki kryzysu na światowych rynkach finansowych (w postaci niższego wzrostu premii za ryzyko), korzystając z wiarygodności stworzonej przez bliskość terminu wprowadzenia euro.

Wobec powyższych uwarunkowań Rząd podjął działania w celu utrzymania korzystnego wizerunku polskiej gospodarki wśród inwestorów zagranicznych, akcentując dobrą sytuację fundamentalną polskiej gospodarki, wyróżniającą ją pozytywnie na tle innych gospodarek wschodzących. Celowi temu służy również utrzymanie pod kontrolą poziomu deficytu budżetowego w 2009 r. mimo postępującego spowolnienia gospodarczego w kraju.

Z uwagi na fakt, iż polityka kursowa jest domeną NBP, Minister Finansów nie dysponuje administracyjnymi narzędziami kształtowania kursu walutowego. Pewną ograniczoną możliwość wpływania na wysokość kursu walutowego daje Ministrowi Finansów sprzedaż lub zakup walut obcych na rynku finansowym, z wykorzystaniem środków dostępnych na rachunkach budżetu państwa.

Minister Finansów zainteresowany jest takim poziomem kursu złotego, który wynikałby z podstaw fundamentalnych gospodarki. Ostatni rozwój wydarzeń na rynkach finansowych przyczynił się do gwałtownego osłabienia krajowej waluty do poziomów, które znacząco odbiegają od tych, które wynikają z fundamentów gospodarki i mogą zaszkodzić jej prawidłowemu rozwojowi. Zgodnie z zapowiedzią Premiera Donalda Tuska o możliwości sprzedaży części środków walutowych pochodzących z Unii Europejskiej w przypadku dalszego osłabiania się złotego, ogłoszoną 17 lutego br. na konferencji prasowej, 18 lutego br. Minister Finansów przeprowadził na rynku za pośrednictwem Banku Gospodarstwa Krajowego operację wymiany części tych środków. Jednocześnie Minister Finansów zapowiedział, iż w razie potrzeby wymiana środków z Unii Europejskiej na rynku może być kontynuowana. Od 17 lutego br., kiedy euro, dolar i frank szwajcarski kosztowały odpowiednio ok. 4,93 zł, 3,91 i 3,33 zł, do 17 kwietnia br. złoty umocnił się do poziomu odpowiednio 4,28 zł, 3,27 i 2,81 zł.

2 powołane ,
Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU
Dominik Rudziwitt

Do wiadomości:

1. Pan Bogdan Borusewicz – Marszałek Senatu RP (dot.: BPS/DSK-043-1458/09);
2. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów – Departament Spraw Parlamentarnych;
3. Biuro Ministra – w miejscu.